

1 Arma virumque cano, Troiae qui primus ab oris
2 Italiam, fato profugus, Laviniaque venit
3 litora, multum ille et terris iactatus et alto
4 vi superum saevae memorem Iunonis ob iram;
5 multa quoque et bello passus, dum conderet urbem,
6 inferretque deos Latio, genus unde Latinum,
7 Albanique patres, atque altae moenia Romae.
8 Musa, mihi causas memora, quo numine laeso,
9 quidve dolens, regina deum tot volvere casus
10 insignem pietate virum, tot adire labores
11 impulerit. Tantaene animis caelestibus irae?
12 Urbs antiqua fuit, Tyrii tenuere coloni,
13 Karthago, Italiam contra Tiberinaque longe
14 ostia, dives opum studiisque asperrima belli;
15 quam Iuno fertur terris magis omnibus unam
16 posthabita coluisse Samo; hic illius arma,
17 hic currus fuit; hoc regnum dea gentibus esse,

18 si qua fata sinant, iam tum tenditque fovetque.
19 Progeniem sed enim Troiano a sanguine duci
20 audierat, Tyrias olim quae verteret arces;
21 hinc populum late regem belloque superbum
22 venturum excidio Libyae: sic volvere Parcas.
23 Id metuens, veterisque memor Saturnia belli,
24 prima quod ad Troiam pro caris gesserat Argis—
25 necdum etiam causae irarum saevique dolores
26 exciderant animo: manet alta mente repostum
27 iudicium Paridis spretaeque iniuria formae,
28 et genus invisum, et rapti Ganymedis honores.
29 His accensa super, iactatos aequore toto
30 Troas, reliquias Danaum atque immitis Achilli,
31 arcebat longe Latio, multosque per annos
32 errabant, acti fati, maria omnia circum.
33 Tantaе molis erat Romanam condere gentem!